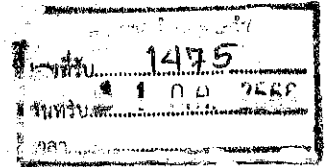

กทท ๕๐.
สำนักงานปลัด
กระทรวง
สาธารณสุข

ที่ ขก ๐๐๒๓.๓๐/๕๐๓๗

ที่ว่าการอำเภอหนองเรือ
ถนนมลิวรรณ ขก ๔๐๒๑๐

90 กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เห็นชอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลยางคำ จำนวน ๒ ฉบับ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลยางคำ

อ้างอิง ๑. หนังสือเทศบาลตำบลยางคำ ที่ ขก ๘๖๓๐๑/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

๒. หนังสือเทศบาลตำบลยางคำ ที่ ขก ๘๖๓๐๑/๔๖๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

๒. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่เทศบาลตำบลยางคำ ได้ส่งร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลยางคำ จำนวน ๒ ฉบับ
ตามมติที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลยางคำ สมัยสามัญ สมัยที่สอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่
๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ รายละเอียดตามอ้างอิง นั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ถึงฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบคำสั่งจังหวัดขอนแก่น ที่ ๒๒๔๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖
ผนวก ก. อำนาจหน้าที่ของผูว่าราชการจังหวัดขอนแก่น มอบให้นายอำเภอทุกอำเภอปฏิบัติราชการแทน
ผูว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ข้อ ๔.๑ การอนุมัติเทศบัญญัติสำหรับเทศบาลตำบล นายอำเภอหนองเรือ
พิจารณาแล้ว จึงเห็นชอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลยางคำ จำนวน ๒ ฉบับ และขอส่งร่างเทศบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับ มาเพื่อให้เทศบาลตำบลยางคำประกาศใช้ต่อไป และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้สำเนาเทศบัญญัติ
ส่งอำเภอหนองเรือ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้ ทั้งนี้ การนำเทศบัญญัติดังกล่าวไปบังคับใช้ขอให้
ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายก้องไท
(พิชัย วันตา)
นายอำเภอหนองเรือ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

โทร./โทรสาร ๐๖๓-๒๐๖๕๔๕๒

นายฐนวัฒน์ สุคำภา โทร. ๐๘๐-๐๗๘๗๘๕๓

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

เทศบาลตำบลยางคำ
อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

๑. ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น
- ๑.๑ กำหนดประเภทบางกิจการหรือทุกกิจการ ในกิจการที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็น กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่น
- ๑.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการตาม ๑ ปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการ ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ
๒. ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๓/๒๕๔๙ เรื่อง การควบคุมกิจการ เลี้ยงสุกร ได้ทำคำแนะนำการควบคุมการเลี้ยงสุกร
๓. ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง มาตรการควบคุมและป้องกันเหตุราคาหมูหรือ ผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของสถานประกอบกิจการ การเพาะพันธุ์ การเลี้ยง และการอนุบาล สุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้

เพื่อให้การดูแลปัญหาการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลยางคำ เป็นไป ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ครบถ้วน ถูกต้อง เพื่อประโยชน์แก่สุขอนามัยของประชาชนโดยรวม และเพื่อความเหมาะสมของพื้นที่ จึงสมควร ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ ฉบับนี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ ว่าด้วย การควบคุมการเลี้ยงสุกร อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลยางคำ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลยางคำ และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตเทศบาลตำบลยางคำ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางคำแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลยางคำ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนตราเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ เฉพาะกิจการประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“การประกอบกิจการ” หมายถึง กิจการเลี้ยงสุกร

“อาคาร” หมายถึง บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สูงขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายถึง เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“ส่วนน้ำ” หมายถึง พื้นที่หรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อ แอ่ง หรืออ่าง สำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“ของเสีย” หมายถึง มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใด อันเกิดจากการประกอบกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพหรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ซากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลยางคำ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง บุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีหน้าที่ปฏิบัติการและบังคับการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตเทศบาลตำบลยางคำ

“มลพิษทางเสียง” หมายถึง สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายถึง สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายถึง สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายถึง สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

ข้อ ๕ ให้กิจการการเลี้ยงสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลยางคำ

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินการการเลี้ยงสุกร ต้องดำเนินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายหรือกิจการอื่น จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องมีระยะห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ แหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ สิบเอ็ด ถึง ยี่สิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ห้าสิบเมตร

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ด ถึง ห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ด ถึง ห้าร้อยตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า สองร้อยเมตร

(๔) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ห้าร้อยเอ็ด ถึง ห้าพันตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งพันเมตร

(๕) สถานประกอบกิจการที่มีสุกรตั้งแต่ ห้าพันเอ็ดตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า สองพันเมตร

กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑๑ ตัวขึ้นไป จะต้องผ่านการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรที่เพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุตามวรรคหนึ่ง และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสีย ต้องอยู่ห่างจากเขตรั้วของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการรายอื่น และควรมีการ

ปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่น ออกสู่ภายนอก

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๑๒ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๓ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้สะดวก

ข้อ ๑๔ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๗ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๙ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วน เหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดการบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือ วิธีอื่น

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๕ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงาน ต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติตามนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๒) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มึบอดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมใส่ถุงมือ หรือปกป้องกันขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๐ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๑ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๓ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผา อย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๔ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากกลิ่น และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๖ ต้องมีห้องน้ำ และห้องส้วม ตามลักษณะ และ จำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และ บำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๗ ภายในห้องน้ำ และ ห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๘ ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันทีปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๙ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

ข้อ ๔๐ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผา หรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๑ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๒ กรณีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๔ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๕ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ต้องดำเนินการมิให้มีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๔๖ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๗ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๘ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการไม่ให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความเดือดร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๒

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๕๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการเลี้ยงสุกรภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร /ยานพาหนะ)

(๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) สำเนาหนังสือจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคล กรณีเป็นนิติบุคคล

(๖) หนังสือมอบอำนาจ กรณีที่มีการมอบอำนาจ พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และสำเนาทะเบียนของผู้อนุญาตและผู้รับมอบอำนาจ

(๗) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๕๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ไม่ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลตำบลยางคำเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๕๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณี ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยเทศบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุ

ไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้
เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ไม่ต้องเกินครั้งละสามสิบวัน

ข้อ ๕๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตและจะต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๕๙ หากผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งต้องดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

หมวด ๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๖๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ชำระค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวนตามวรรคแรก

ข้อ ๖๑ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลยางคำ

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่มีการเลียงสุกรตามใบอนุญาตเดิมในสถานที่ตั้งก่อนที่จะมีการประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ให้ดำเนินการเลียงสุกรต่อไปได้ในสถานที่และอาคารรวมทั้งจำนวนสุกรเท่าเดิมแต่จะต้องแจ้งความประสงค์ที่จะเลียงสุกร และขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุ ภายใน ๓๐ วัน โดยจะต้องชำระค่าธรรมเนียมในอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

การเลียงสุกรตามวรรคแรกนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นและหากมีการก่อสร้างอาคารหรือสถานที่เลียงสุกรใหม่หรือสุกรเพิ่มขึ้นจากข้อมูลเดิมตามใบอนุญาตเดิมในวรรคแรกจะต้องมีการขออนุญาตให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ทุกประการ

ข้อ ๖๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลยางคำเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวรวิทย์ หล้าทุม)

นายกเทศมนตรีตำบลยางคำ

เห็นชอบ

นายกองโท

(พิชัย วันตา)

นายอำเภอหนองเรือ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแนบท้าย
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖

ลำดับ	จำนวน	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑.	การเลี้ยงสุกร	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ตัว	ฉบับละ ๑๐๐.-
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๑ - ๔๙ ตัว	ฉบับละ ๓๐๐.-
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว	ฉบับละ ๕๐๐.-
	ง. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ - ๕๐๐ ตัว	ฉบับละ ๑,๕๐๐.-
	จ. เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว	ฉบับละ ๒,๐๐๐.-
	ฉ. เลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	ฉบับละ ๓,๐๐๐.-

๑.๑ รายละเอียดของผู้ประกอบกิจการ

ชื่อผู้ยื่นคำขอ (นาย/นาง/นางสาว).....
 เลขที่บัตรประชาชน.....ที่ตั้งเลขที่.....หมู่.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 โทรสาร.....อีเมล.....

๑.๒ รายละเอียดสถานที่ตั้งฟาร์ม

ชื่อฟาร์ม.....เลขที่นิติบุคคล.....
ที่ตั้งเลขที่.....หมู่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
Website.....พิกัด (UTM) X..... Y.....โซน.....
พื้นที่ทั้งหมดของฟาร์ม(ตามโฉนดที่ดิน).....ไร่.....งาน.....ตารางวา

๑.๓ ลักษณะการประกอบกิจการ

กิจการส่วนตัว รับเลี้ยง ในเครือบริษัท.....
บริษัท กลุ่ม/สหกรณ์
อื่นๆ

๑.๔ ชนิด จำนวนสุกรที่เลี้ยง แหล่งที่มาของสุกร และขนาดฟาร์ม

สุกกรพ่อพันธุ์ จำนวน.....ตัว แหล่งที่มาของสุกร(ระบุสถานที่).....
โทรศัพท์.....
☐ สุกกรแม่พันธุ์ จำนวน.....ตัว แหล่งที่มาของสุกร(ระบุสถานที่).....
โทรศัพท์.....
☐ สุกกรขุน จำนวน.....ตัว แหล่งที่มาของสุกร(ระบุสถานที่).....
โทรศัพท์.....
☐ สุกกรอนุบาล จำนวน.....ตัว แหล่งที่มาของสุกร(ระบุสถานที่).....
โทรศัพท์.....

ขนาดของกิจการฟาร์มสุกร

ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่

๑.๕ ลักษณะของโรงเรือน พื้นที่โรงเรือน พื้นที่กันชน พื้นที่สำหรับก่อสร้างระบบ พื้นที่ระยะห่าง ระหว่างโรงเรือน

ประเภทสุกร	จำนวนสุกร (ตัว)	ชนิดของโรงเรือน	พื้นที่โรงเรือน เลี้ยงสุกร(ตร.ม.)
๑.สุกรพ่อพันธุ์			
๒.สุกรแม่พันธุ์			
๓.สุกรขุน			
๔.สุกรอนุบาล			
รวม			

ระยะระยะห่างของพื้นที่กันชน.....เมตร ระยะระยะห่างระหว่างพื้นที่โรงเรือน.....เมตร

ระบบบำบัดน้ำเสียที่นำมาใช้ในฟาร์ม

๑.ระบบบำบัดน้ำเสียแบบไม่ใช้ระบบผลิตก๊าซชีวภาพ

(๑.๑)ระบบบ่อฝัง (๑.๒) ระบบฝังผสม (๑.๓) ระบบบ่อหมักไร้อากาศร่วมกับบ่อฝังแบบผสม

มีขนาดพื้นที่ของระบบบำบัดน้ำเสียรวม.....ตารางเมตร

๒.ระบบบำบัดน้ำเสียแบบใช้ผลิตภัณฑ์ก๊าซชีวภาพร่วมกับบ่อบำบัดชั้นหลัง

(๒.๑) ระบบผลิตก๊าซชีวภาพแบบบ่อคลุม (โคเวอร์ลากูน) พื้นที่รวม.....ตารางเมตร

(๒.๒) ระบบผลิตก๊าซชีวภาพแบบอื่นๆ (ได้แก่ บ่อหมักราง,พพ.๑ พพ.๒, โดมคองที,บ่อหมักไร้อากาศ) มีพื้นที่รวม.....ตารางเมตร

๓. กรณีไม่ระบายน้ำเสียออกจากฟาร์ม บ่อกักเก็บน้ำเสียมีขนาดพื้นที่รวม.....ตารางเมตร

๔. แบบใช้ระบบผลิตก๊าซชีวภาพร่วมกับบ่อบำบัดชั้นหลังและมีการนำน้ำทิ้งไปใช้ประโยชน์ในการเกษตรมีพื้นที่ระบบผลิตก๊าซชีวภาพและบำบัดน้ำเสียรวม.....ตารางเมตร นำน้ำทิ้งไปใช้ประโยชน์ในการปลูก

ข้าว มีพื้นที่.....ไร่

ข้าวโพด มีพื้นที่.....ไร่

อ้อย มีพื้นที่.....ไร่

มันสำปะหลัง มีพื้นที่.....ไร่

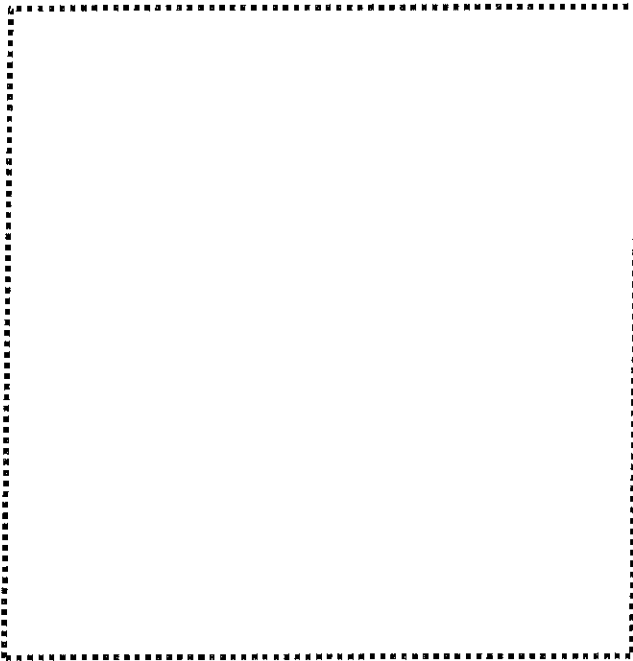
ปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่.....ไร่

ปลูกพืชชนิดอื่นๆ.....

ขนาดพื้นที่.....(ตารางเมตร/ไร่)

๕.ระบบบำบัดน้ำเสียแบบอื่นๆ ระบุ.....

๑.๖ แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานประกอบกิจการฟาร์มสุกรและการใช้ประโยชน์ที่ดินในรัศมี ๑ กิโลเมตร

คำอธิบายสภาพพื้นที่

พิกัดที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ (UTM)

X.....Y.....

Zone.....

-แหล่งชุมชนในรัศมี ๑ กม.รอบที่ตั้งฟาร์ม

☐ ไม่มี ☐ มี

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

- ศาสนสถาน ในรัศมี ๑ กม.รอบที่ตั้งฟาร์ม

☐ ไม่มี ☐ มี

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

- แหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถาน ในรัศมี ๑ กม.

☐ ไม่มี ☐ มี

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

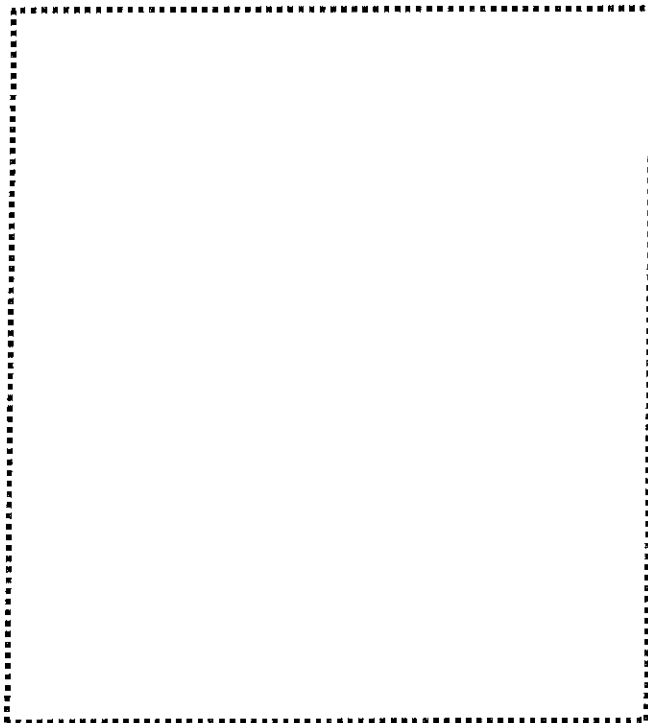
- แหล่งน้ำในรัศมี ๑ กม.รอบที่ตั้งฟาร์ม

☐ ไม่มี ☐ มี

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

ชื่อ.....ในระยะ.....เมตร

๑.๗ รูปถ่ายสภาพพื้นที่ปัจจุบันของสถานที่ตั้งฟาร์ม (จำนวน ๒ รูป)

รูปถ่ายสภาพพื้นที่ปัจจุบันของสถานที่ตั้งฟาร์ม

รูปถ่ายสภาพพื้นที่ปัจจุบันของสถานที่ตั้งฟาร์ม

ส่วนที่ ๒ รายละเอียดการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

๓.๑ สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

ชื่อสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม.....
 ที่อยู่เลขที่..... หมู่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... โทรศัพท์..... โทรศัพท์มือถือ.....
 โทรสาร..... อีเมล.....ใบอนุญาตสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลขที่.....
วันหมดอายุ.....

๒.๒ สัตวบาลประจำฟาร์ม

ชื่อสัตวบาลประจำฟาร์ม.....
 ที่อยู่เลขที่..... หมู่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... โทรศัพท์..... โทรศัพท์มือถือ.....
 โทรสาร..... อีเมล.....

๒.๓ จำนวนพนักงาน หรือแรงงานในสถานประกอบกิจการ

พนักงานในฟาร์ม มีจำนวน.....คน
 มีบ้านพักภายในฟาร์ม จำนวน.....คน เข้าไป-เย็นกลับ จำนวน.....คน

๒.๔ การฝึกอบรมหลักสูตร “การเลี้ยงสุกร” (มาตรฐานฟาร์มสุกร ความปลอดภัย การทำวัคซีนและป้องกันโรคติดต่อ)

ผ่าน ไม่ผ่าน

๒.๕ การฝึกอบรมหลักสูตร “การจัดการของเสีย การผลิตก๊าซชีวภาพ การบำบัดน้ำเสีย และการนำน้ำทิ้งตะกอนไปใช้ประโยชน์ในการเกษตร”

ผ่าน ไม่ผ่าน

๒.๖ แหล่งน้ำใช้ การใช้พลังงาน เครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องจักร

ก. แหล่งน้ำใช้

- น้ำบาดาน ปริมาตรที่ใช้.....ลูกบาศก์เมตร/วัน
- น้ำประปา ปริมาตรที่ใช้.....ลูกบาศก์เมตร/วัน
- น้ำบ่อ ปริมาตรที่ใช้.....ลูกบาศก์เมตร/วัน
- น้ำคลอง/แม่น้ำ ปริมาตรที่ใช้.....ลูกบาศก์เมตร/วัน
- อื่นๆระบุ.....ปริมาตรที่ใช้.....ลูกบาศก์เมตร/วัน

ข. มีการหมุนเวียนน้ำจากตอไปนี้กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (เลือกมากกว่า ๑ ข้อ)

- ล้างคอกสุกร
- ล้างพื้นโรงเรือน
- อื่นๆ ระบุกิจกรรม.....
 วิธีการนำกลับมาใช้.....

๒.๗ ระบุแผนงานก่อสร้างฟาร์มและระบบน้ำน้ำเสีย (ระบุ วันเวลาที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ และเริ่ม เลี้ยงสุกร)

โครงการก่อสร้างฟาร์ม.....

ผู้ประกอบการกิจการ.....

รายละเอียดกิจกรรม	เวลาทำงาน (วัน)	กำหนดเวลาดำเนินงาน	
		เริ่มต้น	แล้วเสร็จ
รวม			

หมายเหตุ แผนงานก่อสร้างฟาร์มให้อธิบายรายละเอียดโดยสังเขป อย่างไรก็ตามสามารถเพิ่มเติมในเอกสารแนบ

๒.๘ ผังองค์กรและหน้าที่ความรับผิดชอบในฟาร์ม (แยกแต่ละแผนก)

หมายเหตุ ผังองค์กรและหน้าที่ความรับผิดชอบในฟาร์มให้อธิบายรายละเอียดโดยสังเขป อย่างไรก็ตามสามารถเพิ่มเติมในเอกสารแนบ

ส่วนที่ ๓ มาตรการลดผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการเลี้ยงสุกร

หมวดที่ ๑ การจัดการน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และการทิ้งน้ำ

๓.๑ ลักษณะของระบบท่อ/รางรวบรวมน้ำเสียและเครื่องสูบน้ำเสีย

๓.๑.๑ มีระบบท่อ/รางรวบรวมน้ำเสีย แยกออกจากระบบระบายน้ำฝนอย่างเด็ดขาด

มี

ไม่มี

๓.๑.๒ มีระบบท่อ/รางรวบรวมน้ำเสีย เป็นระบบปิด หรือมีฝาปิดมิดชิด

มี

ไม่มี

๓.๑.๓ มีความลาดชันของการวางท่อระบบท่อ/รางรวบรวมน้ำเสีย

มีความลาดชันของการวางท่อไม่น้อยกว่า

มีการออกแบบสามารถระบายน้ำเสียได้อย่างเหมาะสม (อธิบายโดยสังเขปและสามารถเพิ่มเติมใน
เอกสารแนบ)

๓.๑.๔ ปริมาตรของบ่อสูบน้ำเสีย.....ลบ.ม.และชนิดเครื่องสูบน้ำเสีย.....

กำลังของมอเตอร์.....แรงม้า อัตราการไหล.....ลบ.ม/วินาที และHead ของปั๊ม.....

๓.๒ น้ำเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในสถานประกอบกิจการ

ประเภทของเสีย	ปริมาณที่ว่าจะเกิด (หน่วย:ลบ.ม./วัน)	แหล่งกำเนิด
น้ำเสีย		

๓.๓ แนวทางการจัดการน้ำเสียของสถานประกอบกิจการ

๓.๓.๑ การจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย

ประเภทของระบบบำบัดน้ำเสียที่จัดสร้าง

☐ ก.แบบบ่อฝัง

☐ ข.แบบบ่อฝังผสม

☐ ค.แบบบ่อหมักไร้อากาศ+บ่อผสมฝัง

☐ ง.ระบบก๊าซชีวภาพร่วมกับบ่อหมักไร้อากาศ+บ่อฝังผสม

☐ จ.ระบบก๊าซชีวภาพแบบบ่อคลุม (โคเวอร์ลากูน)

☐ ฉ.ระบบก๊าซชีวภาพแบบอื่นๆ (บ่อหมักราง พ.พ.๑,พ.พ.๒)

☐ ช.ระบบอื่นๆ (โปรดระบุ).....

ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย ปริมาตร.....ลบ.ม./วัน

กรณีขออนุญาตประกอบกิจการฟาร์มสุกรใหม่

ก. มีเอกสารแนบรายการคำนวณ และแบบแปลนประกอบระบบบำบัดน้ำเสียพร้อมแผนผังแสดง

มีการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

☐ มี☐ ไม่มี

ข. คาดการณ์คุณภาพน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียของฟาร์ม (ค่าการออกแบบ)

ความเป็นกรด-ด่าง (pH)	บีโอดี (BOD)	ซีโอดี (COD)	สารแขวนลอย (SS)	ไนโตรเจนในรูปที่เคเอ็น (TKN)

หน่วยเป็น มิลลิกรัมต่อลิตร pH

ค. มีหนังสือรับรองจากวิศวกรผู้ออกแบบแปลนระบบบำบัดน้ำเสียที่จัดสร้าง

☐ มี☐ ไม่มี

ง. จุติระบายน้ำทิ้งหลังผ่านการบำบัดแล้ว (ระบุตำแหน่งในแบบแปลน)

☐ มีจุติระบาย พิกัด x.....และ Y.....Zone.....☐ มีจุติระบาย โดยนำไปใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมของผู้อื่น (ตอบข้อ จ)☐ ไม่มีจุติระบาย โดยเก็บในบ่อสุดท้ายไม่มีการใช้ประโยชน์☐ ไม่มีจุติระบาย โดยนำไปใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมของตนเอง (ตอบข้อ ๓.๓.๔)

กรณีต่ออนุญาตประกอบกิจการฟาร์มสุกรเก่า

-มีผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเสียก่อนเข้าระบบและหลังผ่านระบบบำบัดน้ำเสีย

(อายุเอกสารไม่เกิน ๓ เดือน)

☐ มี☐ ไม่มี

-ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งหลังผ่านระบบน้ำเสียของฟาร์ม (พร้อมแนบผลวิเคราะห์น้ำ)

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พารามิเตอร์	หน่วย	เกณฑ์มาตรฐานสูงสุด		ค่าตรวจวัดได้
		ประเภท ก. (ฟาร์มใหญ่)	ประเภท ข. (ฟาร์มกลาง)	ฟาร์มขนาด.....
ความเป็นกรด ต่าง (pH)	-	๕.๕-๙.๐	๕.๕-๙.๐	
บีโอดี(BOD)	มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๖๐	ไม่เกิน ๑๐๐	
ซีโอดี(COD)	มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๓๐๐	ไม่เกิน ๔๐๐	
สารแขวนลอย(TSS)	มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๑๕๐	ไม่เกิน ๒๐๐	
ไนโตรเจนในรูปที่เคเอ็น(TKN)	มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่เกิน ๑๒๐	ไม่เกิน ๒๐๐	

-จุติระบายน้ำทิ้งหลังผ่านการบำบัดแล้ว (ระบุตำแหน่งในแบบแปลน)

☐ มีจุติระบาย พิกัด X.....และ Y.....Zone.....☐ มีจุติระบาย โดยนำไปใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมของผู้อื่น (ตอบข้อ ๓.๓.๔)☐ ไม่มีจุติระบาย โดยเก็บในบ่อสุดท้ายไม่มีการใช้ประโยชน์☐ ไม่มีจุติระบาย โดยนำไปใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรมของตนเอง (ตอบข้อ ๓.๓.๔)

๓.๓.๓ กรณีที่ฟาร์มเก่า/ฟาร์มใหม่ (ออกแบบ) ให้ไม่มีการทิ้งน้ำเสีย หรือเก็บกักไว้ได้ทั้งหมด

กักเก็บน้ำเสียไว้ในบ่อพัก จำนวน.....บ่อ

ขนาดพื้นที่บ่อรวม.....ตร.ม. ปริมาณน้ำเสียที่รองรับได้รวม.....ลบ.ม.

ลักษณะบ่อพัก

☐ บ่อดิน

☐ บ่อปูนรองพลาสติกทั้งบ่อ

☐ บ่อลาดซีเมนต์

๓.๓.๔ การนำน้ำทิ้งหลังผ่านการบำบัดแล้วไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เกษตรกรรม

☐ บ่อดิน

☐ บ่อปูนรองพลาสติกทั้งบ่อ

☐ บ่อลาดซีเมนต์

ระบบชนิดพืช.....ขนาดพื้นที่.....ไร่.....งาน.....

ตารางวา

ปริมาณน้ำที่ใช้.....ลบ.ม./ครั้ง จำนวนความถี่.....ครั้ง/เดือนหรือปี

ชื่อและสถานที่ติดต่อผู้รับน้ำไปใช้ประโยชน์.....

หมายเหตุ ระบบชนิด หมายถึงการระบุพื้นที่เกษตรกรรมที่ใช้ประโยชน์ เช่น กรณีใช้กับพืชให้ระบุว่า
ใช้กับพืชชนิดใด กรณีนำปลาที่เลี้ยง สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมในเอกสารแนบ

๓.๔ ขนาดและชนิดวัสดุทำลานตากมูลสุกร

มีลานตากมูลสุกร จำนวน.....ลาน พื้นที่ลานตากมูล.....ตร.ม.ลาน

มีขนาดพื้นที่ลานตากรวม.....ตร.ม. ระยะเวลาในการตาก.....วัน

ลักษณะผิวพื้นของลานตาก

☐ ลานดิน

☐ ลานลาดพื้นซีเมนต์

☐ อื่นๆ.....

๓.๕ ขนาดและโครงสร้างอาคารเก็บมูลสุกรแห้ง หรือตะกอนแห้ง

มีอาคารเก็บมูลสุกร จำนวน.....หลัง ขนาดพื้นที่รวม.....ตารางเมตร

ลักษณะของอาคาร

☐ อาคารไม่มีหลังคาปิดมิดชิด

☐ อาคารซีเมนต์มีหลังคาปิดมิดชิด

☐ อาคารแบบอื่นๆ (อธิบายโดยสังเขป).....

หมวด ๒ การจัดการมูลฝอย ชากสัตว์ มูลฝอยติดเชื้อและการแพร่กระจายเชื้อโรค

๓.๖ ของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในสถานประกอบการ

ประเภทของเสีย	ปริมาณที่คาดว่าจะเกิด (หน่วย:กก./วัน)	แหล่งกำเนิด
มูล		
มูลฝอย		
มูลฝอยทั่วไป		
ชากสุกร		

๓.๗ มาตรการในการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

๓.๗.๑ มีการเก็บกวาดมูลสุกร จำนวน.....ครั้ง/สัปดาห์ ล้างทำความสะอาดคอก.....ครั้ง/สัปดาห์
 ๓.๗.๒ มีการแยกกำจัดภาชนะและขยะอันตราย เช่น เข็มและกระบอกฉีดยา ขวดยา และถุงสารเคมี เป็นต้น
 โดยแยกการกำจัดออกจากมูลฟอยทั่วไป

☐ มี ☐ ไม่มี

๓.๗.๓ แนวทางในการจัดการซากสุกร

บ่อทิ้งซากสุกร ☐ มี ☐ ไม่มี

โครงการบ่อทิ้งซาก

- ☐ บ่อซีเมนต์ (วงส้วม) จำนวน.....บ่อ ขนาดบ่อทิ้งซาก.....ตร.ม.
- ☐ หลุมดินมีฝาปิดมิดชิด จำนวน.....บ่อ ขนาดบ่อทิ้งซาก.....ตร.ม.
- ☐ หลุมฉาบซีเมนต์มีฝาปิดมิดชิด จำนวน.....บ่อ ขนาดบ่อทิ้งซาก.....ตร.ม.
- ☐ อื่นๆ.....จำนวน.....บ่อ ขนาดบ่อทิ้งซาก.....ตร.ม.

๓.๗.๔ แนวทางในการจัดการซากสุกรติดเชื้อ และมูลฟอยติดเชื้อ (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ☐ ก.ฝังในพื้นที่ฟาร์ม วัสดุทำหลุม.....ขนาดพื้นที่รวม.....ตร.ม ลึก.....เมตร
- ☐ ข.เผาในพื้นที่ฟาร์ม ระบุวิธีเผา.....
- ☐ ค.กำจัดรวมกับขยะติดเชื้อของเทศบาล/ท้องถิ่น
- ☐ ง.มาตรการอื่นๆระบุ.....

๓.๗.๕ แนวทางในการจัดการระบบควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อโรค (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ☐ ก.ห้องอาบน้ำเปลี่ยนชุดก่อนเข้าฟาร์ม
 - ☐ ข.บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อ
 - ☐ ค.ห้องสเปรย์น้ำยาฆ่าเชื้อ
 - ☐ ง.มาตรการอื่นๆระบุ.....
- ชนิดของน้ำยาฆ่าเชื้อ.....
- ปริมาณที่ใช้.....ลิตร/เดือน สัดส่วนยาฆ่าเชื้อโรค(น้ำ)เท่ากับ..... ต่อ.....
- หมายเหตุ สัดส่วนยาฆ่าเชื้อโรคต่อ.....ตัวทำละลาย.....ตัวอย่างตัวทำละลาย เช่น น้ำ เป็นต้น

หมวด ๓ การลดผลกระทบต่อชุมชน ด้านการควบคุมกลิ่น

๓.๘ มีมาตรการในการควบคุมหรือป้องกันกลิ่นที่อาจเกิดขึ้น (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ก) การออกแบบห้องบำบัดกลิ่นหรือระบบกรองกลิ่นหลังพัดลม
- ข) การใช้สารเติมในอาหารเพื่อลดกลิ่น ชนิดสารที่เติม.....ปริมาณ.....กรัม/กิโลกรัมอาหาร
- ค) ฉีดยาพ่นด้วยเอ็มไฮด์จากการหมักผักและผลไม้
- ง) ฉีดพ่นด้วยอีเอ็ม (EM)
- จ) ปลูกพืชเพื่อกรองกลิ่นหลังพัดลม ชนิดต้นไม้.....ระยะระหว่างต้น.....ต้น
- ฉ) โดมพลาสติกคลุมลานตากมูลสุกร
- ช) มาตรการอื่นๆระบุ.....

(ให้อธิบายรายละเอียด และเป้าหมาย อย่างไรก็ตามสามารถเพิ่มเติมเป็นเอกสารแนบ)

๓.๑๐ กรณีต่อไปอนุญาตประกอบกิจการฟาร์มสุกร มีการชำระค่าธรรมเนียม ภาษีบำรุงท้องถิ่น ภาษี
โรงเรือน ครบถ้วน

☐ มี ☐ ไม่มี

๓.๑๑ กรณีต่อไปอนุญาตประกอบกิจการฟาร์มสุกร (การตรวจสอบการร้องเรียนเหตุเดือนร้อนรำคาญ)

☐ มี ☐ ไม่มี

☐ มี (ระบุ).....วันที่.....

สรุปผลการดำเนินการแก้ไขเหตุรำคาญ.....

(ระบุ).....วันที่.....

สรุปผลการดำเนินการแก้ไขเหตุรำคาญ.....

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบฟอร์มสำหรับเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการตรวจประเมินความพร้อม
ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เลขที่ออก.....

แบบฟอร์มสำหรับเจ้าพนักงานในการตรวจประเมินความพร้อมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับฟาร์มสุกร

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ได้ตรวจสอบข้อมูลชื่อสถานที่ประกอบการ.....ซึ่งขอยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
เพื่อขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....ที่อยู่สถานที่
ประกอบการตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....อีเมล.....
พิกัดX.....Y.....

ก) กรณีฟาร์มขอรับใบอนุญาต

เป็นกิจการที่เข้าข่ายที่ต้องจัดทำเอกสารประกอบรายละเอียดด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับฟาร์ม สุกร
(น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์มากกว่า ๖ หน่วยปศุสัตว์)

ผ่านการตรวจประเมินความพร้อมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับฟาร์มสุกร

ต้องปรับปรุงและแก้ไข และจัดส่งเอกสารเพิ่มเติม ดังนี้

๑.....

๒.....

๓.....

ทั้งนี้ให้ดำเนินการแก้ไขและจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมภายใน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข) กรณีฟาร์มฟาร์มขอต่อใบอนุญาต

ไม่มีการร้องเรียน

มีปัญหาร้องเรียน

○ เรื่องน้ำเสียง ○ เรื่องกลิ่น ○ เรื่องซาก ○ เรื่องอื่นๆระบุ.....

เมื่อ.....อยู่ระหว่างการแก้ไข/ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้วโดยการ.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

